

Artigo 6. Autoridade competente.

Correspóndelle á autoridade competente da comunidade autónoma a realización dos controis serolóxicos previstos neste real decreto.

Artigo 7. Réxime sancionador.

As infraccións e sancións administrativas en caso de incumprimento do disposto neste real decreto serán as establecidas na Lei de epizootias, do 20 de decembro de 1952; no Regulamento de epizootias, do 4 de febreiro de 1955; no Real decreto 1945/1983, do 22 de xuño, polo que se regulan as infraccións e sancións en materia de defensa do consumidor e da produción agroalimentaria; e no artigo 103 da Lei 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, sen prexuízo das posibles responsabilidades civís, penais ou doutra orde que poidan concorrer.

Disposición transitoria primeira. Subsistencia de controis.

Sen prexuízo do disposto na disposición derogatoria única, ata que se establezan as áreas a que se refire a alínea c) do número 1 do artigo 4 manterá a súa vixencia o disposto na alínea a) do número 1 do artigo 2 do Real decreto 1493/1995, do 8 de setembro, polo que se establece o plan de seguimento sanitario do gando porcino.

Disposición transitoria segunda. Controis efectuados.

En relación co disposto no número 1 do artigo 3 deste real decreto, aquelas explotacións que xa realizasen os controis sobre a totalidade do censo reproductor con anterioridade á súa entrada en vigor, realizarán directamente os controis cuadrimestrais establecidos na alínea b) do referido número.

Disposición transitoria terceira. Período de adaptación.

Os controis establecidos nos artigos 3 e 4 realizaranse nun prazo máximo de seis meses desde a entrada en vigor deste real decreto.

Disposición derogatoria única. Derrogación normativa.

Queda derogado o Real decreto 1493/1995, do 8 de setembro, polo que se establece o plan de seguimento sanitario do gando porcino, sen prexuízo do disposto na disposición transitoria primeira, así como cantas outras normas de igual ou inferior rango que se opoñan ó establecido neste real decreto.

Disposición derradeira primeira. Título competencial e carácter básico.

Este real decreto dítase ó abeiro do disposto no artigo 149.1.16.^a da Constitución, que lle atribúe ó Estado as competencias sobre as bases e coordinación xeral da sanidade.

Disposición derradeira segunda. Facultade de desenvolvemento.

1. Facúltase o ministro de Agricultura, Pesca e Alimentación para dictar, no ámbito das súas competencias, as disposicións que sexan necesarias para o cumprimento do disposto neste real decreto.

2. Facúltase o ministro de Agricultura, Pesca e Alimentación, logo de consulta coas comunidades autónomas, para modifica-lo contido dos anexos deste real decreto.

Disposición derradeira terceira. Entrada en vigor.

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 15 de febreiro de 2002.

JUAN CARLOS R.

O ministro de Agricultura, Pesca e Alimentación,
MIGUEL ARIAS CAÑETE

ANEXO I**Enfermidades incluídas no plan de seguimento e vixilancia**

- Peste porcina clásica.
- Peste porcina africana.
- Enfermidade vesicular porcina
- Enfermidade de Aujeszky.

ANEXO II**Tamaño da mostra requirida para detecta-la presenza de enfermidades. Nivel de confianza 95 por 100**

Tamaño poboación	Tamaño da mostra para unha prevalencia mínima do 5 por 100	Tamaño da mostra para unha prevalencia mínima do 2 por 100
1- 25	Todos	Todos
25- 30	26	Todos
31- 40	31	Todos
41- 50	35	Todos ata un máximo de 48
51- 70	40	62
71- 100	45	78
101- 200	51	105
201-1.200	57	138
>1.200	59	145

O cadro amosa o tamaño da mostra para obter un 95 por 100 de fiabilidade de incluír polo menos un animal positivo se a enfermidade está presente nese nivel especificado.

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

4098 REAL DECRETO 211/2002, do 22 de febreiro, polo que se actualizan determinados valores incluídos na Lei 36/1994, do 23 de decembro, de incorporación ó ordenamento xurídico español da Directiva 93/7/CEE do Consello, do 15 de marzo, relativa á restitución de bens culturais que saísen de forma ilegal do territorio dun Estado membro da Unión Europea. («BOE» 52, do 1-3-2002.)

A Lei 36/1994, do 23 de decembro, incorporou ó ordenamento xurídico español a Directiva 93/7/CEE, do Consello, do 15 de marzo, relativa á restitución de bens

culturais que saísen de forma ilegal do territorio dun Estado membro da Unión Europea. Posteriormente, a Lei 18/1998, do 15 de xuño, modificou aquela outra co obxecto de incorporala Directiva 96/100/CEE do Parlamento Europeo e do Consello, do 17 de febreiro de 1997. Unha nova Directiva 2001/38/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 5 de xuño, introduce nas anteriores algúns cambios que se deben reflectir pola súa vez na lexislación española.

O artigo 1 da Lei 36/1994, do 23 de decembro, establece o concepto de ben cultural para efectos do disposto nela e recolle unha serie de categorías e valores que cómpre ter en conta. A modificación que, conforme a última directiva citada, se introduce agora débese a que o valor «0 (cero)» sinalado na alínea B do epígrafe 1.b) do mesmo artigo 1 como mínimo aplicable ás categorías 1.ª (obxectos arqueolóxicos), 2.ª (desmembración de monumentos), 8.ª (incunables e manuscritos) e 11.ª (arquivos), podería ser obxecto dunha interpretación prexudicial se se entendese que o ben cultural en cuestión non posúe ningún valor e se lles negase por iso a estas categorías de bens a protección prevista. Procede, en consecuencia, substituí-lo dito valor «0 (cero)» pola expresión «calquera que sexa o valor», para evitar dúbidas en canto á necesidade de protección dos bens afectados.

Por outra banda, a creación da Unión Económica e Monetaria e a transición ó euro afectan ó contido do último parágrafo da alínea B citada, que di: «A data para a conversión en pesetas dos valores anteriormente expresados en ecus será o 1 de xaneiro de 1993.» En efecto, aínda que o Regulamento (CE) número 1103/97, do Consello da Unión Europea, do 17 de xuño, establece que tódalas referencias relativas ó ecu nos instrumentos xurídicos se converteron desde o 1 de xaneiro de 1999 nunha referencia ó euro, logo de conversión ó tipo 1:1, esta norma non sería aplicable ó caso mentres subsistise nese último parágrafo unha mención expresa dun tipo de conversión distinto. Por isto, para evitar que mediante a Lei 36/1994, do 23 de decembro, modificada pola Lei 18/1998, do 15 de xuño, se apliquen importes diferentes convertidos sobre a base de 1993 e non sobre tipos de conversión irrevocablemente fixados o 1 de xaneiro de 1999, suprimese o último parágrafo da B a que se vén facendo referencia. Desta forma, aplícanse agora directamente os valores en euros previstos na lexislación comunitaria.

Este real decreto dítase ó abeiro da autorización outorgada ó Goberno para modifica-los valores contidos na alínea B do artigo 1.1, así como para a actualización destes baseándose nos índices económicos e monetarios da Unión Europea, contida na disposición derradeira da xa citada Lei 36/1994, do 23 de decembro.

Na súa virtude, por proposta dos ministros de Educación, Cultura e Deporte e de Economía, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 22 de febreiro de 2002,

DISPONGO:

Artigo único. *Actualización de determinados valores incluídos no artigo 1 da Lei 36/1994, do 23 de decembro.*

Conforme a habilitación ó Goberno contida na disposición derradeira única da Lei 36/1994, do 23 de decembro, de incorporación ó ordenamento xurídico español da Directiva 93/7/CEE, do Consello, do 15 de marzo, relativa á restitución de bens culturais que saísen de forma ilegal do territorio dun Estado membro da Unión Europea, modifícase nos seguintes termos a alínea B do epígrafe 1. b), do artigo 1 da mencionada

Lei 36/1994, do 23 de decembro, modificada pola Lei 18/1998, do 15 de xuño:

Un. O título «0 (cero)» substitúese por «calquera que sexa o valor».

Dous. Suprimese o último parágrafo.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 22 de febreiro de 2002.

JUAN CARLOS R.

O ministro da Presidencia,
JUAN JOSÉ LUCAS GIMÉNEZ

4099 *REAL DECRETO 212/2002, do 22 de febreiro, polo que se regulan as emisións sonoras no ambiente debidas a determinadas máquinas de uso ó aire libre. («BOE» 52, do 1-3-2002.)*

A Lei 21/1992, do 16 de xullo, de industria, no seu artigo 2, sinala que un dos seus fins é «contribuír a compatibiliza-la actividade industrial coa protección do ambiente», de modo que, como declara tamén o seu artigo 9.1, «a seguraza industrial ten por obxecto a prevención e limitación de riscos, así como a protección contra accidentes e sinistros capaces de produciren danos ou prexuízos ás persoas, flora, fauna, bens ou ó ambiente, derivados da actividade industrial ou da utilización, funcionamento e mantemento das instalacións ou equipamentos e da produción, uso ou consumo, almacenamento ou desbotamento dos produtos industriais».

Mediante o Real decreto 245/1989, do 27 de febreiro, sobre determinación e limitación da potencia acústica admisible de determinado material e maquinaria de obra, deuse cumprimento á directiva marco 84/532/CEE, sobre disposicións comúns de materiais e equipamentos para a construción, así como á directiva xeral 79/113/CEE, sobre o nivel de emisión sonora admisible de distintos materiais, equipamentos e instalacións, e a nove directivas específicas, derivadas das anteriores.

O quinto programa de acción en materia de ambiente anexo á Resolución do Consello das Comunidades Europeas, do 1 de febreiro de 1993, refírese ó ruído como un dos problemas ambientais máis urxentes nas zonas urbanas e á necesidade de adoptar medidas con respecto ás distintas fontes de ruído.

Pola súa vez, no Libro Verde Política Futura de Loita Contra o Ruído, a Comisión Europea aborda o ruído ambiental como un dos problemas ecolóxicos locais máis graves en Europa.

Como consecuencia, o Consello e o Parlamento Europeo aprobaron a Directiva 2000/14/CE, do 8 de maio, relativa á aproximación das lexislacións dos estados membros sobre emisións sonoras no ambiente debidas ás máquinas de uso ó aire libre, mediante a cal se pretende harmoniza-los requisitos sobre o ruído emitido polas máquinas de uso ó aire libre, a fin de pre-videlos obstáculos á libre circulación desas máquinas no territorio da Unión Europea, e protexer asemade a saúde e o benestar dos cidadáns, así como o ambiente, mediante a redución dos niveis acústicos aceptables para as mesmas e a información a usuarios e público sobre o ruído emitido por estas máquinas.

Coa citada directiva, que se basea nos principios e conceptos establecidos na Resolución do Consello, do 7 de maio de 1985, sobre unha nova aproximación en materia de harmonización e normalización (sistema coñe-